

ירושלים, י"ב בסיון תשכ"ג  
4 ביוני 1963

3.6.63 - יום ב'

עניתי הוקר על מכתבים שנערכו בשלושת הימים  
האחרונים.

10.00 - שב שגרירנו ממכסיקו, שניאורסון, הוא הולך  
ליפן. הוא מאשר דברי ווייז אלי כי הממשלה אע"פ  
שהיא פרוגרסיבית ועוזרת לפיתוח הארץ היא מושחתת  
החל מנשיא המדינה ועד הפקידים הנמוכים. נשיא יכל  
להיבחר רק פעם אחת, וכל אחד דואג להבטיח לעצמו  
קיום (ויותר מזה) לכל חייו. לאזרח יש חופש, אבל  
למעשה יש דיקטטורה של מפלגה אחת, וכל נשיא סורית  
כהונתו לבחירו. יש התפתחות רבה במדינה, אבל חצי  
העם - 18 מיליון - שרוי בעוני רב. אלה הם האכזרים.  
יש כשלושה מיליונים אינדיאנים המדברים בלשונם.  
יש קהלה קטנה אינדיאנית (סעורבת) יהודית.

11.45 - פירוס מרקזיניס, מנהיג המפלגה הפרוגרסיבית  
ביוון. למפלגתו 15 צירים בפרלמנט והיא באופוזיציה,  
אבל מקובלת על המפלגה השלטת ועל חצר המלך. למרקזיניס  
עמדה מכובדת בחיים המדיניים ביוון. הצטיין כשר  
התיאום הכלכלי בממשלת ספגוס, הוא יריד פעיל לישראל.  
משפטן, נולד 1909.

3.6.63 - יום ב'

בא עם אחד מידידיו שאלתיו מדוע אין הוצאה  
יורנית של הסכסכים היורנים העתיקים. סיפר שבהיותו  
סר כלכלה הציע לאוניברסיטה לעשות זאת והבטיח להם  
האמצעים הדרושים לכך, האוניברסיטה הסכימה אבל אחרי  
חדשים אחדים התחרטו ולא עשו זאת.

הזמינני לבוא אינקוגניטו לירון, יקח אותי  
לאחד האיים, לאולימפיה, לולמוי ועוד למקומות אחדים -  
שלא ירודע לצבור. התעניין לועת סתי לסדתי יורנית  
ודיברתי על הספרות היורנית ועל תחית הלשון העברית.

הוא נתן שתי מתנות - אוסף תמונות של אפלטון  
(מאת רוברט בחרינגר) ושני כרכים של ביוגרפיה  
יורנית, בהוצאת ונדלח 1807.

12.30 - בא גולדמן שליח ביום-וויק לצלם אותי.  
הוא צילם כשלושים פעם ונשלח בסיוחוד חזרה מאה"ב  
לצילום זה. שגעון!

13.00 - צור. על הסאורעות בצפון: יריות הסורים.  
הם ירו מקודם לעבר מל קציר - הפעם לעבר <sup>11.3.240</sup> מסדה, שטח  
ריבוני שלנו. הגשנו תלונה והסורים הגישו תלונה.  
בבוא צור הנה קיבל סלפון שהסורים לקחו חזרה תלונתם,  
כנראה נתברר להם שזה שטח ריבוני.

חסוי

3.6.63 - יום ב'

## חסוי

### חסוי

צור סבור שנחוץ שבהזדמנות

מסוימת אזחיר את הסורים. אזהרה קודמת עזרה.  
אמרתי שלא הייתי רוצה לעשות זאת לפני פגישתנו עם  
ראש המשקיפים החדש (נורבדגי). הוא יפגש עם צור  
ביום חמסי השבוע, אחי בשבוע הבא. פון הורן גפרד  
מצור בידידות. אין לו סענה לצה"ל - אלא רק  
לפוליטיקנים. הוא הולך לתימן בלי התלהבות יתרה,  
אבל אינו רוצה לחזור לשבדיה, כי לא יהיה לו מה  
לעשות. על תימן הוא מספר שהיא שרויה בתוהו-ובוהו.  
המצרים איבדו יותר אבדות ממה שסיפרו, אבדו להם גם  
צנחנים. בכלל אין שלטון בתימן, שולטים למעשה  
השבטים. אין הוא יודע מה יעשה בתימן.

16.00 - דב יוסף. לפי החוק המנדטורי: אם יש ענין  
אישיית בין שני אנשים שלא עדות שונות, פונים לנשיא  
בית-המשפט העליון והוא קובע לפני איזה בית-דין דתי  
יש לברר הדבר. אחר כך החליטו בתי המשפט שזה לא  
חל על נתינים ועל מי שאינו חבר בעדה מוכרת. אולם  
פנה לפני שנה לשר המשפטים שיש לתקן החוק, ולאפשר  
לבית המשפט להחליט גם במקרה של נתין זרומי שאינו  
בן עדה מוכרת - להחליט אם להפנות לבית-דין דתי, או  
לבית-משפט מחוזי, לסעיף האחרון מתנגד ורהפטיג. כי  
הוא רוצה להרחיב את סמכות בתי הדין הדתיים.

3  
2.6.63 - יום ב'

בעיקר בא אלי בענין שחרורו של א. כהן. משרדו  
יתקומם אם ישחררו אותו, והנשיא כבר הבטיח. יוסף  
נגד, ולא יעשה זאת אלא אם אני אתן לו הוראה.  
אמרתי המצב צפופה לאחר שהנשיא כבר הבטיח. אני  
אדבר אתו.

- הלכתי לביתו לאחר שגליבו הסלפון המחודש שלו.  
הוא סיפר לי שפנה לעמוס כפי הצעתי ועמוס פסל סכתב  
אחד שהוגש, ולאחר שהוגש לו סכתב מתוקן אשר לו עמוס  
כאילו בשמי שיש לשחררו. אמרתי לו שהפעם אגיד ליוסף  
להסכים, אבל להבא אסור לו להבטיח שחרור בלי הסלצת  
השר.

18.00 - אברך (חבר הוועדה המרכזת) ומינדלין - פורר  
עתון יהודי בפלורידה. שמו  
The Jewish Floridian  
הוא כבר פה 4-5 שבועות. בנו בן שש לומר בישיבה לא  
אורטודוכס. 4 שעות ביום לומר עברית. היה בנגב  
והרגיש אשמה - מדוע אינו פה. שואל על אפשרות שלום;  
על אומית ותפקידה של הסתדרות העובדים, של קרן קיימת.  
חסברתי לו. לבסוף - מה יש לדרוש מיהודי אמריקה.  
עניתיו (1) חינוך יהודי לבניהם (2) זיקה אישית  
לארץ ע"י בקורים ומשלוח בניהם ללמוד פה שנה שנתים,  
(3) השקעות (4) עליה חלוצית ומדינית.

3.6.63 - יום ג'

חסוי

20.30 - שמעון פרס

חסוי

חסוי

הגיעו לארץ כבר 20 הליקוטרים. כל הליקוטטר  
400 אלף דולר. מגיעים גם תותחים ויגיעו סילים נגד  
סנקים. שמעון יוצא בשבת לגרמניה להיפגש עם שר הבסחון  
החדש (פון הסל) ומשם יסע לפריס.

3.6.63 - יום ב'

שסראוס סבור שתוא יהיה שר בממשלתו של ארתור.  
אדנאור אקסיבי מאוד ומסרב להזדקן. אתמול הגיע  
הנה שבער.

לדברי שמעון אין בדעת הקהל התנגדות לשסראוס.  
אפילו שני אנשי חרות - אבניאל ושוסטק - מתנגדים  
לעמדה של מפלגתם. העתונות אינה מסקפת דעת הקהל.  
היו לו 5 אספות - ולא מצא התנגדות. חרות בקושי  
גייסה 200 איש למחות נגד בואו של שסראוס וחבטיחה  
להם ארוחת, וכשרק הגיעו לשדה התעופה דרשו הארוחת.  
באוניברסיטה רק מק"י ומ"פם ואחדים במפלגה מתנגדים.  
מתוך 700 הסטודנטים על בר-אילן רק 40 התאספו  
למחות.